

ר"ח	תאריך	שעת התחלה	שעת סיום
י"ג טבת	21:01	20:31	19:15
יד טבת	21:05	20:35	19:30
ט"ו טבת	21:04	20:35	19:25
ט"ז טבת	21:04	20:31	19:22

נחלי נצח

י"ג ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

עשה כפי יכולתך

מה אעשה לאחר שגנבו אותי פעם שלישית • מתי צריך להיות כתרנגולים המנקרים באשפה • יהודים, אל יאוש!

עליו הסוס ודרסו ברגליו על ראשו ונפל שם השודד ונהרג. והלך האיש הנגזל לשם וראה שהגזלן שלו נופל מת ארצה, ופתח את החבילות של הגזלן ומצא שם כל סחורתיו והונו ורכושו שגנבו ממנו מתחלה ועד סוף. וחזר בשלום לביתו ונעשה עשיר כבתחלה."

מסיפור זה אנו לומדים שלפעמים האדם יורד מטה מטה, כפי המסופר שם ש"גם מעט חיותו בצמצום" לקחו לו, והיה בוכה ששדדו לו הכל, והנה ברגע אחד הכל חזר אליו, השודד נפל והסוס דרסו על ראשו ומת. פרוטה לפרוטה מצטרפת

ה' הוא סבלן גדול שמחה ומצפה לכל אחד עד שישבו בתשובה, ולכן אסור להתייאש. ולכן גם אם עובר על האדם מה שעובר וגוזלים אותו בעבודת ה', וכל מה שמתחזק להחיות את נפשו שוב - באים גזלנים ולוקחים

וקבץ לאיזה סך מועט מאד, וקנה לו סחורות קטנים, והלך על הכפרים כדרך העניים שנושאים חבילות עם מחטים

הכל לחשבון גדול.

וממשיך רבי נתן שם, שצריך להיות כתרנגול המנקר באשפה ומציא גרעין של שעורים או חצי גרעין של חיטים מתוך האשפה, כך אנו צריכים לחפש תדיר עוד נקודה טובה ועוד נקודה טובה. זו העבודה שלנו לאסוף עוד ועוד נקודות טובות, וזו הדרך האמיתית - לשמוח בעוד נקודה טובה ועוד נקודה טובה.

כי ודאי כל אחד היה רוצה למצוא "ככר לחם שלם", אבל אם הוא לא מצליח אסור להתייאש, אלא ללקט פירורים, דהיינו שאף על פי שלא מצליחים להגיע לשלמות, מחזיקים במה שיכולים, כי שלמות יש רק לה'. הקב"ה לא בא בטרוניא עם בריותיו, אלא מבקש מהאדם שיחייא את עצמו בנקודות הטובות, כי ה' מצרפן לחשבון גדול, ואף את הייסורין וההרפתקאות העוברים בגוף ונפש, כי באמת הכל בחסדים ורחמים גדולים וטובה נצחית. נמצא שצריכים להיות בקדושה בבחינת תרגול המנקר באשפה, האוסף נקודות טובות. ועניין זה יקר מאד בעיניו יתברך, ולכן מי שרוצה להינצל מהיצר הרע, לא יתייאש מללקט כמו תרנגול בסבלנות, שמזה יצמח חשבון גדול.

להזמנת: **052-7679638**
050-4141391

ספרו החדש של הרב ח' שמואל שטרן שליט"א

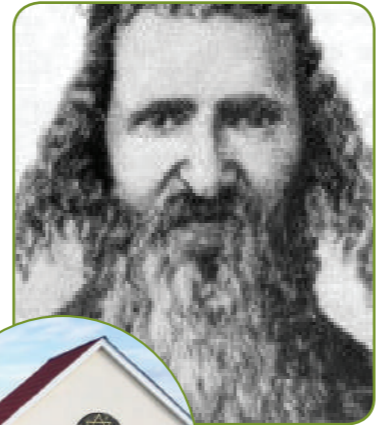
שביל חדש
נפתח אל הלב

שיחת חברים

מאת: מנחם מנדל קורץ

עשירי בלתי ידוע

סיפור מצמרר. רבי שלמה גנצפריד זצוק"ל

עומד וחש קירבה למקום, התפלאותו וסקרנותו גברה כאחד, והוא שאלו: 'מה שמך?'

החתן זכר ששם כזה אינו מוכר במשפחה כלל וכלל, והתפלא מאד לזהותו. אותו אורח הצטרף אליהם לנסיעה חזור, וכן בן משפחה נוסף הצטרף לאותו נסיעה. לאורך הנסיעה שוחחו שני בני המשפחה ביניהם, והאורח יושב מאחור, אינו אומר מילה ונראה שקוע במחשבותיו.

רק כשנפרד מהם במרכז ירושלים, שאל החתן את הקרוב שישב לצידו: 'אתה מכיר קרוב שלנו שכה בשם גנצפריד?'

כששומע בן המשפחה את השם כמעט והתעלף. "זה השם שהוא אמר לך?", שאל בהשתאות והסתובב להביט עליו שוב ולחפש אותו היכן שהורידו אותו לפני רגע אחד, אך האיש לא נראה כלל וכלל, וכל ניסיונותיהם לאתרו עלו בתוהו...

מקושר בלב ובנפש

בן הדוד שיכר כי שמו של מחבר הקיצור שולחן ערוך הוא 'הרב שלמה גנצפריד' הצטמרר כולו, וכך מספר בנו בהתרגשות: "היה זה ביום ב' המצווה של אבן, כשרבו רבי זאב גרינברג זצוק"ל ניגש אליו ואמר לו: 'אני נותן לו במנתה ספר קדוש הנקרא 'קיצור שולחן ערוך' והוא ילווה את אורחותיך כל הימים. תלמד בספר הקדוש, והקב"ה יהיה שמח אתך'."

"מאותו יום ועד יומו האחרון אבא זצ"ל היה לומד בכל יום בספר הקדוש הזה, לא עבר יום אחד שהוא לא למד בקיצור זה. לפני 25 שנים הוא סיפר לי שהוא כבר למד את הספר עשרות פעמים (!). לא פעם הוא חזר בפנינו בעל פה סעיפים שלמים כלשונם מהספר 'קיצור שולחן ערוך' שכה חיבב כל ימיו. הוא אף לימד רבים להכיר את הספר המיוחד."

הבן מסיים את הסיפור המיוחד ואומר: "שמו של מי שהוציא את ה'קיצור שולחן ערוך' ידוע לכל: רבי שלמה גנצפריד זצ"ל מאוגוואר."

תשובה חדה ומצמררת

באופן תמוה אותו יהודי מתעקש שחפץ הוא לנסוע עמיה לקבורה, באומרו שהוא קרוב... כך, תוך מיעוט בשיחה, הוא נכנס לרכב של אחד החתנים שנסע עמו להר הזיתים, וברוך השם הקבורה הושלמה בנוכחות מנין אנשים. לאחר הקבורה, כשאותו חתן רואה את היהודי

הופיע! גליון חודש סיוון

הלב שלך מחובר לרבי נחמן?

עכשיו ההזדמנות שלך להתחבר! הצטרפו כעת ותקבלו את מגזין ניצוצות למשפחה ולילדים עד לפתח הבית!

ניצוצות

מוקד מנחים: **02-623-1218**

חנוך לנער

מאת: הרב בעריש הכהן גוטשטיין • מפקח ת"ת אגונת ציון

הכישלון כמפתח לשידור

לפנינו אנו מביטים על ילדינו באכזבה, אפילו בכעס: אתה עשית את זה? כל כך השקעת בך, כל כך דאגתי לחנך אותך, ופתאום ככה נפלת?

כשנעמיק נראה שלפעמים גם על עצמינו מסתכלים אנו כך, כשאנו נכשלים במשהו, לא מצליחים לעשות דבר מסוים - אנו מאבדים את האמון בעצמנו.

אך רבותינו גדולי הדורות גילו לנו את האמת, שיהודי צריך לדעת ולהאמין באמונה שלימה שאף אם נכשל ח"ו ונפל - בכל מקום שנפל אליו וגם אחר שעבר עליו מה שעבר - שבידו לנצל העת כדי להתרומם. אדרבה, אחר הכשלו, אחרי הנפילה, אתה נמצא במקום גבוה, כמו שכתוב "שבע יפול צדיק - וקם" (משלי כד טז). גם על כשלונותיהם של בנינו צריכים אנו להסתכל בצורה הזו, ולהבין כי הנפילה יכולה להיות מקפצה להתעלות.

יהודי צריך לדעת ולהאמין באמונה שלימה שאף אם נכשל ח"ו ונפל - בכל מקום שנפל אליו וגם אחר שעבר עליו מה שעבר עליו כדי להנצל העת כדי להתרומם

לכן לעולם לא נגיב ריקם את ילדינו ונאמר להם 'איבדת בידים את האמון שנתתי בך ויותר לא אתן בך שוב, עשית משהו בלתי הפיך, איחרת את הרכבת, איבדת את ההזדמנות', כי יהודי לעולם אינו אבוד.

פתגם חסידי אומר: אסור ליהודי להתייאש - ואסור להתייאש מיהודי... אסור לתת לחטא להגדיר את אישיות האדם, אלא האדם מגדיר את האישיות שלו. האדם צריך לעבור על הגשר הצר, והעיקר - שלא לפחד כלל.

כאשר אנו רואים את ילדינו "על הקרשים" לאחר הנפילה, על אף שזה כואב, עלינו לעודדם ולהסביר להם שאין זה סוף הדרך, הוא יכול וחייב לקום ולהמשיך מצרים וקריעת ים סוף ובדרך לקבלת התורה, ובכל זאת ה' ציוהו להכות בסלע ולא הספיק דיבור גרידא. עתה, אחרי שעם ישראל עברו על כמה וכמה עבירות:

הנעשה והנשמע במוסדותינו

כ"ק אדמו"ר מספיקא גני-גאולה בשיחת חזקת בישיבתו הקדושה 'חמי' התורה, הבורחם שמעו רעיונות נעלים ומרוממים ברוח התקופה והשעה, וצוות הישיבה הודה רבות לאדמו"ר שליט"א על שהצליח מהודו ומתורתו על בחורי החמד

יותר מבחייהם

כבר כמה ימים אני מסתובב מיואש. כמה שאני מזכיר לעצמי ש'אין יאוש בעולם כלל' - זה לא הולך. אימתי על עצמי שאני ממש מדומיין, כי כולי שקוע במשהו שאין אותו בעולם כלל, אז מה קורה פה... אבל זה לא עזר!

אני פשוט לא מבין. הרי ברור לכולנו שהפתרון לפלונטר שנקרא (בטעות?) כדור הארץ - הוא רק המשיח. רק גאולה שלמה תוציא אותנו מכל התסבוכות והתיסבוכים. אבל איך? איך הוא יגיע? איך אנחנו נצליח להביא אותו? כל הצדיקים ניסו בכל הכוח ולא הצליחו, אז למה אנחנו כן?

ולכן כשאנו הולכים לאומן זה כמו שאנחנו הולכים כשרבינו היה חי - רק קצת יותר!...

מרום שאני מסתבך במחשבותי אני שוכח להזמין את הכרטיס לאומן. חבר שלי השיג סוכן נסיעות שמוכן לקבל הזמנות לאומן והתשלום יבצע רק במקרה והשמיים יהיו פתוחים כייחול כלונו.

כן, תזמין לי שבע כרטיסים לסוף חודש אלול. לא משנה איזה תאריך, מה שהכי זול. אה, אחד בחור פחות משמונה עשרה. מעבר לקו הוא מתעניין: 'תגיד לי, מה אתם עושים שם באומן אצל האדמו"ר שלכם, הוא נפטר כבר, לא?'. אני מרוגש מגודל המעמד של ה'הפצה', ומסביר לו: 'תראה, כתוב בגמרא (חולין ז): שצדיקים גדולים במיתתם יותר מבחייהם, ולכן כשאנו הולכים לאומן זה כמו שאנחנו הולכים כשרבינו היה חי - רק קצת יותר, כי הרי הם גדולים יותר במיתתם'. הוא כנראה לא 'אנטי' ודוקא קיבל את ההסבר.

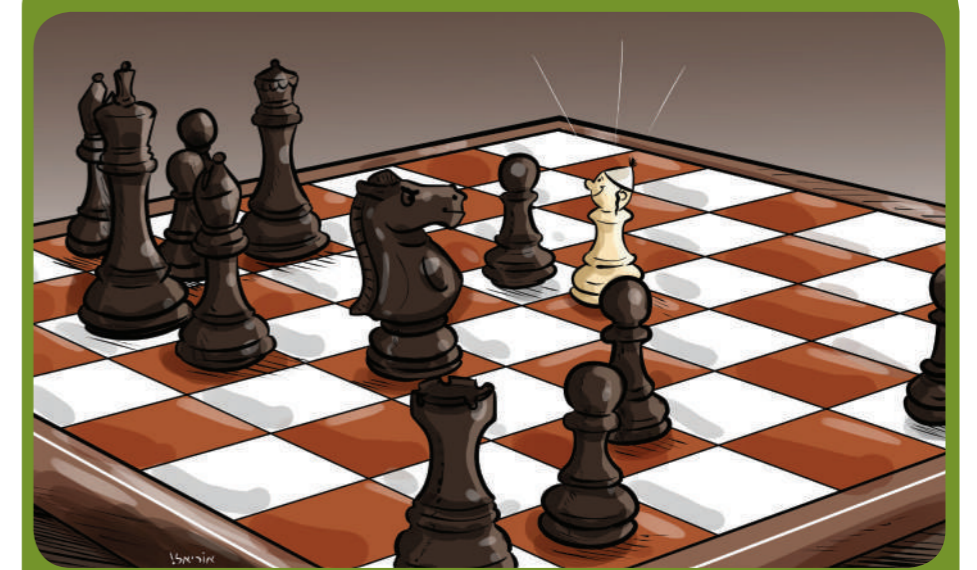
כשהתנתק הטיחה המשכתי לחשוב על מה שאמרתי, וגיליתי שהיגוה בין המצרים, ורבי נתן מסביר שכל מה שפי מדבר. אם הצדיקים לא הצליחו להביא את המשיח כשחיו, דוקא עכשיו אחרי שנסתלקו לבית עולמם יש להם כח הרבה יותר גדול להשפיע בשמים את שלמות הגאולה. מה אני מיואש?...

אני ממשיך לטוות את מחשבותי: אנחנו אומרים

אוטו לך זכות...
(ע"פ לקוטי הלכות מצוות ד ח, הכשר כלים ד ד, וראה בבית חוב היד)

לצנירי הצאן

השחמט של החיים

גם אם עובר על האדם מה שעובר, וכל מה שמחזקו להחיות את נפשם באים גזליים ולוקחים לו הכל אפילו את המעט דמעט, אין לו להתיאש, אלא יוסיף לעבד את קונו בכל כוחו בשמחה ובחשק, ובסוף היצר יכל מפלה שאין לה תקומה

מתוך דבר ראש הישיבה

סיפור השבוע

כי מרחמם ינהגם

26 שנים לפטירתו של הרבי מליובאוויטש, ג' תמוז תש"פ - תשנ"ד

עוד יום וגיל עובר על המנהל שלנו סיכסם המנהל במוחו באירוניה, 'נדמה כי עשרה עובדים חרוצים לא ישתלטו על המשימות העומדות על הפרק, והמנהל שלנו עושה זאת לא רע'. מוסד חינוכי גדול כמו זה שאנו עוסקים בו מזמין כל העת עיסוקים מעיסוקים שונים, מה גם שמדובר במוסד חרדי בניו ג'רזי הגדולה. אם לא מנהל חרוץ כמו זה שהועמד בראשו - לא היה מצבו של המוסד מרנין כמו שהוא כיום.

גם לאחר שסגן המנהל עזב את בניין המוסד לכיוון ביתו, - והלא כמה אדם אחד יכול לעבוד, - המנהל המשיך במרץ לעסוק ולטפל בכל הערימות המתגבחות שהובאו לשולחנו. רק בשעת אחר-צהרים מאוחרת התמתח המנהל לאחור בסיפוק כששני ידיו מונפות אל על: כל המשימות באו לטיפולו המושלם, לבד מאותן אלו שהועברו להמשך טיפול במחלקות הסגורות כעת.

כעת יכול הוא סוף סוף להתפנות לצלצול הטלפון המטריד שלא עזבו בשעה האחרונה: מי הוא זה שכל כך דחוף לו לדבר איתו?

מעבר לקו נשמע קולו של ידידו החב"ד'ניק. 'אוי, זה אתה? התנצל המנהל, לא הייתי משאיר אותך לנדנד זמן רב כזה אם הייתי יודע שאתה הוא זה'. את החב"ד'ניק שמעבר לקו לא עניינו ההתנצלויות, והוא רק ביקש להודיע שבהיותו בניו יורק שוחח עם המשמש של האדמו"ר מליובאוויטש, וזה האחרון העביר דרכו בקשה שחברו המנהל יתקשר אליו.

רק ביקשתי לבצע את המשימה, וזה פשר הדגנודים בטלפון' סיים הידיד. החבר המליץ לו להנסע ל-770 כשזמנו לניו יורק, אך זו היתה נראית למנהל משימה מכבידה מדי.

'אולי יש לך את הטלפון של המזכיר?' שאל המנהל, והחבר נתן לו אותו בשמחה.

המנהל השיב את הטלפון לנו כשארשת פניו מביעה סקרנות: מה רוצה ממני המזכיר של האדמו"ר מליובאוויטש? הוא חייג את המספר שיידו נתן לו והציג את עצמו כפלוגי מניו ג'רזי. 'הו, אותך אני מחפש רבות', אמר לו המזכיר. 'אתה הוא בנו של פלוגי אלמוני?'. המנהל אישר, והמזכיר המשיך: 'באזורך יש בית ספר יהודי שעומד להסגר מחוסר תלמידים. מאחר ואתה איש חינוך ומכהן כמנהל מוסד, הרבי מליובאוויטש מעוניין שתיקח על עצמך את ניהול בית הספר, שלא ייווצר מצב שהחניכים ילכו חס ושלום לפאבליק סקול' - בית הספר הממלכתי.

לרגע הוא חשב שזו מתיחה. 'אתה לא מתכוון ברצינות. הלא אין לי שום קשר לחוג אלו שייך בית הספר, מימי לא ביקרתי בו וכנראה גם לא אעשה זאת, ומעל הכל - אני עסוק עד למעלה ראש עד שכמעט אין לי זמן לנשום. וכי

המנהל לא נסגר, הוא אף שילש את מספר תלמידיו. בסיפוק רב שלח מכתב לרבי לדווח על ההצעה וש'עשיתי ככל אשר ציוויתני', אך המכתב חזר אליו כשעל המילה 'הצלחת' הניח האדמו"ר סימן שאלה, והוסיף 'ברכה לבשרות טובות'.

הדבר ממש התמיה את המנהל, והוא ביקש להתקבל שוב ליחידות. בהגיע תורו שטח את תמיהתו בפני האדמו"ר, והצדיק ענהו: 'הלו תקרא הצלחה? הלא בעיר גרים כך וכך יהודים, ביניהם כל כך הרבה שולחים את ילדיהם לפאבליק סקול, ולכמה עשרות ילדים שאצרך במוסד אתה קורא הצלחה?!'

המנהל יצא מחדר הרבי, כשכעת הוא קולט מהו מנהיג ישראל אמיתי.

(מקור: כ"ק אדמו"ר מטאלנא שליט"א ששמע מבעל המעטה)

החיים בהלכה

בבכורת הרבי'ר בצלאל נהרי שליט"א, חמוצ' קהילת ז'כרון ישעיה - אלעד

שאלה:

הגיע עת קריאת התורה ואני נוכח לדעת שאין 'בעל קריאה' במניין. האם עלי לגשת ולקרוא מבלי שהכנתי? ומה יהיה אם אטעה בטעמים או בניקוד?

את עצמו, משום טרחת הציבור שלא יצטרך לחכות (הרב נהרי שליט"א).

ולשאלה השנייה: בעל קריאה שהשמיט או הוסיף את ושינה בכך במעט ממשמעות העניין, כגון שאמר 'ואם' במקום 'אם' או להפוך, צריך לחזור ולקרוא המשנה את העניין, כגון שאמר 'אָרְזָן זְבַת חֶלֶב דְּרָבֵט' במקום 'חֶלֶב דְּרָבֵט'. וכן אם טעה בטעמים באופן המשנה את המשמעות, כגון שאמר 'וְכָל קֶלֶי פְּתוּחִי אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פְּתִיל, עֲלוּ טֵמָא הוּא' [הפסיק אמור להיות אחר המילה 'עליו' ולא לפניה] (משנה ברוחה ס' קמב ס"א).

ובטעויות שאינן משנות את המשמעות, כגון 'אָת' במקום 'אֵת' או 'שְׂמִים' במקום 'שְׂמִים', צריך לתקן את בעל הקריאה כדי שיחזור ויקרא כהוגן, אך אם המשיך לקרוא אין להחזירו שיקרא שוב, כיון שבכך גורמים לבייש (תשובות והנהגות ח"א ס' קמז, ה"ד בפסקי תשובות ס' קמב אות ב).

תשובה: תעלה אף שלא הכנת, אבל אם יש קצת זמן בעת שקוראים את העולים לתורה וכד' - תחזור על הקריאה לפחות פעמיים.

החב"ד: נאמר ב'שולחן ערוך' (או"ח ס' קלט ס"א) שאדם לא יקרא בתורה אם לא הכין את הקריאה פעמים-שלשה.

וה'משנה ברורה' (שם סק"א) מוסיף, שבמקומות שנוהגים שהעולה לתורה קורא בעצמו את ה'עליה' שלו בקול רם, אם לא הכין את הקריאה לא יעלה לתורה אף אם קראוהו לעלות! ואף שאסור לטרום לעלות לתורה ועונשו של המסרב גדול, כמבואר בגמרא (ברכות נה), כיון שלא הכין את הקריאה פעמיים ושלש לא יעלה.

אמנם, אם אין בבית הכנסת אדם שהכין את עצמו פעמים-שלש - יקרא מי שלא הכין, ואדם אחר יעמוד לידו ויקרא בלחש באזנו של בעל הקריאה (משנה ברורה שם סק"ב). ולא יתן לציבור להמתין עד שיכין

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מניין הלב לכל המשפחה

הנעימות של הרב קעניג

החל לבכות בכי תמרורים כאלו קרהו אסון. וכי יש יהודי שאינו יודע שיש הבדל בין גוי ליהודי?!

האשה לא צפתה לתגובה כזו. היא התכוננה לפתח ביוכח, אך כאשר ראתה את האמת שיש בלבו התבישה בעצמה, בקשה סליחה וחזרה לביתה. מיותר לציין שכעבר זמן זכתה להקים את משפחתה - משפחה של שומרי תורה ומצוות.

ושוב, היה בחור מבוגר שהגיע מבית רחוק מברסלב ונקלע לתפלת ותקין בבית הכנסת בצפת. לאחר התפלה נגש להרה"ח זצ"ל מתוך רצון להתנחל, ושאל בהתרסה: 'מה הם ספרי ברסלב שאתם כל כך עושים עסק מהם?'. הרב זצ"ל נשאר נינוח והשיב במתיקות לשונו: 'אני לא יודע, אני יודע דבר אחד: כשהייתי צעיר הייתי עוסק רבות בספרים אלו, וספרים אלו מאד מאד רוממו את נפשי'. אותו אחד, שכיום הוא ראש

תוכחה נבלבת ונעימה. רבי אליעזר מרדכי קעניג זצ"ל

אחת המשפחות החשובות בברסלב, העיד על עצמו שהאמת שהיתה מנחה בתוך המתיקות של מלים אלו היא אשר שבתה את לבו, זה מה שהועיל לו - יותר מכל הסבר אחר - להתקרב לאורו של רבינו.

פתגם השבוע
שעת ההשכבה יכולה להיות שעת "מלחמה" עם הילדים, או שעת רוגע וסיפורים מרתקים

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א
טל משה בן בת שבע ואדל בת דבורה צימורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שילר	להצלחת משפחת שרון	להצלחת משפחת אוקן
-------------------	-------------------	-------------------

טל 054.844.1858 | שילוב נפיל | צילום ילדים ומשפחות | תחנות ומזכרות | טאטע | סטודיו ליצירת הדרות | תא: tate.odel@gmail.com

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון ממאחורי הציון!
050-4141-497 | avraham.201@gmail.com

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן